

META NTEFA D-DAWL

Ta' JOE MEJLAĦ

L-orkestra kienet digà semmgħet l-ewwel battuti tas-sinfonija lill-udjenza fis-Sala "Giuseppe Verdi", meta Bruno Baldeschi kien wasal biex jidhol. Wara li ta l-biljett lil tal-bieb, baqa' diehel fis-sala.

L-orkestra ddoqq u l-pubbliku jsegwi bl-akbar herqa f'sikta shiha. Erba' bozoz kbar, homor, kienu jiksru d-dalma li kien hemm. Billi kien għadu ġej minn barra, Bruno, kien għadu ma darax id-dlam. Ma satax isib postu. Hadd ma kien hemm biex jurih. Jigri u jdur mas-sala kollha. Min isikktu minn hawn u min isikktu minn hemm.

F'daqqa waħda, biex tagħqad, mar id-dawl, u s-sala sfat fi dlam ċappa. Hadd ma habbel rasu. L-orkestra baqgħet iddoqq u l-udjenza baqgħet issegwi qisu qatt ma gara xejn. Izda mhux hekk jista' jingħad għal Bruno, miskin. Iktar infixel u meta sab ruħu f'dik i-tahbila, tatu rasu.

Wara li dar ftit ieħor mas-sala — ma nafx kemm-il darba kien sejjer għal wiċċu u kemm-il darba għamlu għalih — sama' min

ipespislu. Izda ma satax jara min kien. Beda jfittex b'idejh it-tnejn. Fl-aħħar, hass żewġ idejn oħra jmissu ma' tiegħu.

"Idhol hawn, u tagħmilx hoss", sama' min ighidlu minn taht il-sien. Kien lehen hiemed ta' tfajla li ma satax jagħrfu.

Wara li qajjem il xi tnejn min-nies biex ighaddi, Bruno daħal u qagħad hdejn it-tfajla.

"Kemmm iddawwart!" qalt'u ż-żagħżuġha b'lehen hiemed. "Għadek ma drajx tiġi daqsxejn qabel?"

"Kemmm dlam hawn", wegħibha Bruno, bħal wiehed li ried idawwar il-kliem, u fid-dubju u kurżità min qed ikelmu.

"Xi trid tagħmel. Għandhom il-hsara. Wara kollox meta bi hsiebek turini daqsxejn ta' serjetà?"— staqsietu t-tfajla, u qabditlu idu biex ittaffi ftit dak il-kliem żorr li kienet qaltlu.

Bruno habat se'r jinżixel. Beda jahseb: "Min tista' tkun?" Kien se jsaqsuha jekk tafx ma' min qed titkellem, izda deherlu li aħjar jibqa' jżfen mad-daqqa.

"Int tehtieg mara fuq ruhha u ta' dixxiplina", raġa' semaghha tghidlu.— "Xi tghid, Carlo?— Imma jien dejjem għadirtek ta' ġuvni li int. Inti taf kemm dejjem kabbajt, hliefek lil hadd."

Bruno Baldeschi ma kienx soltu joqgħod kwiet me'a mara iżziegħel bih. Din id-darba, it-tfajla kellha lehen helu, u idejha rotob u keshin. Għalhekk wahhal frasu li jkompli magħha.

Ġie waqtiet li hi għafsitlu idu u poġġiet rasha fuq spalltu. Mill-banda l-oħra hu ma stmerx li jjarreb wiċċu ma' wiċċha. Hi ma dehrinx li jiddispjaċiha, tant li wara ftit semaghha tghidlu: "Carlo, inti għadek thobbni, hux tas-sew" — "Iva, għala le? — Dlonk wegħibha Carlo.

Sadanittant, fuq il-palk xegħlu xi żewġ xemgħat, izda dawn kienu dgħajfin wisq biex idawlu s-sa'a; għalhekk, baqa' kollox kif kien.

"Għidli", staqsiet it-tfajla liż-żagħżuġha, "irrivejtha littra li bghattlek?"

"Le", wegħibha l-iehor xott xott.

"Ma jistax ikun. Kieku kif ġejt hawn il-lejla? Ktibtlek li se nistenniek hawnhekk".

"Nahlflek li ma rivejthiex", reġa' qalilha.

"Ma nafx għalik qed tiċhad", tenniet l-oħra. Imbagħad staqsietu: "Fuq kollox, meta se nerga' narak?"

"Għada", wegħibha Bruno.

"Għada?" staghbet it-tfajla. "Għada ma tridx tmur il-funeral ta' zitek?"

Bruno gidem xofftu għax ra li kien ha triq b'oħra. Haseb ftit, imbagħad wegħibha:

“Iz-zija, miskina, qed tistrieħ fil-paċi tal-qabar. Imma jiena minieħ mejjiet. Anzi qatt ma hassejtni fuq tiegħi daqs illum, Jaqbel niltaqa’ miegħek għada”.

“Kif jogħġbok, mela. I-lejla se noħorġu flimkien, hux tassew? U, bilhaq, nhar i-Ħamis hađt gost?”

Iz-żagħżuħ ma fehemx fuqieħ kienet qiegħda tghidlu; mada-nakollu xorta waħda wiegħeb iva. L-aqwa għalih kien li d-dalma tūbqa’ ftit ieħor. Kien jaf tajjeb li kien qed jiġi mibdul ma’ hađd ieħor. Imma deherlu li ma kellux jeqred il-pjaċir li kienet qiegħda tieħu dik it-tfajla. Għalhekk, qabilu jissokta jaħdem il-parti tal-maħħub tagħha.

Imma, b’xorti hażina, is-sala reġgħet iddawlet mill-ġdid.

Bruno nhasad, u kellu għalfejn! It-tfajla rranġat ftit xagħarha. Hu hares lejha. Qatt ma kien raha qabel. Imbagħad, hi daret lejħ bi tūbissima, izda dlonk mi’tilha fuq xufftejha hekk kif intebħet biż-żagħżuħ li kellha maġenbha.

“X’waħda d’in! Inti m’intix Carlo!”

“Le”, wegħbha l-ieħor, biered biered u b’nofs daħka. “U jekk ma jimpurtax, nintroduċi ruħi: Bruno Baldeschi, arkitett, Milaniż”.

“Ma jistax ikun! U int kellek il-wieċ tapprofitta ruħek mid-dlam u mill-iżball!”

Imsejtna tfajla. Kellha raġun. Imma żagħżuħ ta’ għoxrin sena ma satax jirrofta dak li offrieħu b’tant hlewwa. Intant, Bruno baqa’ jħares lejha. Tfajla sabiħa: ftit samra, b’żewġ għajnejn kbar, suwed, ġbin għoli, wieċ perfett, u persuna sabiħa u eleganti.

Għall-bqija tal-lejla, it-tnejn issuktaw jillitikkaw minn taħt l-ilsien. Meta ntemm il-kunċert, hargu flimkien.

Kif sabu ruhħom barra, iż-żagħżuħ qal lit-tfajla:

“Sar ħafna ħin, u ma jixraqx nitilqek waħdek bħalissa. Ħallini nwasslek id-dar”.

Għall-ewwel ix-xebba irruftat, imma Bruno kellu fommu jinqala’ wisq biex jilkseb dak li xtaq. Għalhekk, dik it-tfajla spiċċat biex aċċettat.

Qabel telaqha dik il-lejla, Bruno staqsieha:

“Għada niltaqgħu?”

“Għalfejn? Biex tkompli tqarraq bija?”

“Nittama li nsir ħabib kbir tiegħek”.

“Tajjeb, għada le. Ħallini naħsbha. Il-lejl it-tajjeb”.

“Il-lejl it-tajjeb. Nerġgħu niltaqgħu”.

M’għandniex x’ingħidu, fil-granet ta’ wara ltaqgħu, u l-affarijiet tant marru tajjeb li fi żmien sena ż-żewġ żgħażaħ iżżewġu. U iż-żagħżuħ l-ieħor — Carlo — x’sar minnu? Min jaf? Hađd iżjed

ma sama' bih. Għalhekk, fil-ħajja tagħhom ma sabu xejn xi jfixkilhom, u qatt ma kellhom l-iċken tilwima bejniethom.

Għaddew tliet snin. Fil-waqt li l-omm kienet qiegħda żzeffen liċ-ċkejken Sergio fuq rigilha, il-missier resaq qrib lejha u qagħad fejnha fuq is-sufan.

“X’hin hu, Elda?” staqsieha.

“Id-diġha u nofs”, wegħbitu martu.

“U x’għodwa hi llum?”

“Il-Ħamis, 22 ta’ Lulju”,

“U did-data ma tfakkrek f’xejn?” reġa’ r-raġel. “Sewwa sew tliet snin ilu, f’dan l-istess ħin kien hemm il-qtuġħ tad-dawl fis-Sala “Giuseppe Verdi”. Tiftakar?”

“Iva, u qiegħda nieħu gost li inti ftakart ukoll”, qattlu martu ferħana.

“Mhux biss ftakart, iżda wkoll ġibtlek rigal ċkejken biex b’xi mod ifakkrek f’dik il-lejla”, tenna Bruno, fil-waqt li newlilha pakkett.

Elda fetħet il-kaxxetta li kienet misrura fil-pakkett, u fiha sabet lebra tad-deheb għamla ta’ skala ta’-mużika, b’seba’ rubini li jiffur-maw in-noti.

Tassew rigal li fakkarha f’dik il-lejla li ma tintesa qatt, meta fis-Sala “Giuseppe Verdi” intefa d-dawl!